

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobkyně:

F. R., narozená dne X,
bytem X,

zastoupená advokátem Mgr. Ing. Miroslavem Šipkou,
sídlem Boženy Němcové 1808, 356 01 Sokolov,

proti

žalované:

Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

**v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 5. 2021, č. j. X o invalidní důchod,
takto:**

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 22. 1. 2021, č. j. X žalovaná zamítla žádost žalobkyni o invalidní důchod. Na základě posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Sokolov totiž dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně činí 30 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž svůj zdravotní stav zhodnotila coby středně těžké funkční postižení s poklesem pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Žalovaná námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (Dorzopatie a spondylopatie),

položka 1b (Bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének s lehkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 10–20 %. Posudkový lékař zvolil na základě doložených lékařských zpráv vzhledem k charakteru zdravotního postižení horní hranici uvedeného rozmezí, tedy 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu zvýšil podle ustanovení § 3 odst. 1 citované vyhlášky tuto hodnotu o 10 procentních bodů. Celkově tak činí pokles pracovní schopnosti 30 %.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobkyně brojila žalobou. Namítla, že její zdravotní stav byl nedostatečně posouzen dle funkčních postižení majících vliv na pracovní schopnost. Dle jejího názoru hlavním zdravotním problémem u ní netvoří špatný stav páteře, jak uvedla žalovaná, ale stav zcela nevyhovujícího kardiovaskulárního systému, hypercholesterol a celkové výrazné oslabení organismu se srdeční vadou. Žalobkyně cítí, že je ohrožena na životě. Kromě jiných obtíží také pociťuje výrazné hučení v uších, které je neléčitelné a náročné na psychiku, trpí také artritidou v levé kyčli a není schopna ani běžných úkonů v domácnosti. Žalobkyně vyjádřila nesouhlas s hodnocením jejího zdravotního stavu a pracovních schopností. Měla za to, že žalovaná nevyhodnotila správně celkový zdravotní stav a nepoužila správná posudková kritéria. Je toho názoru, že míra poklesu její pracovní schopnosti je vyšší než 35 %, a měla by tak být shledána existence invalidity.
4. Žalovaná ve vyjádření odkázala především na závěry vlastního námitkového a posudkového řízení. Klíčový lékařský posudek ve věci podle žalované splnil požadavek úplnosti, správnosti a přesvědčivosti, přičemž se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Napadené rozhodnutí o námitkách nelze považovat za nezákonné, posudkové řízení za neobjektivní. Závěrem vyjádření žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně poklesly o 35 %, a proto se v jejím případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala dominantním postižením, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl A, položka 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. středně těžké funkční postižení hybnosti obou kyčelních kloubů. Pro tuto diagnózu vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 20–35 %. Horní hranici posudková komise zvolila především s přihlédnutím k chronicitě a progresi průběhu artrotického postižení kyčelních kloubů. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity u žalobkyně posudková komise určila den ortopedického nálezu prokazující u žalobkyně progresi artrotického postižení kyčelních kloubů, konkrétně datum 8. 11. 2021.
11. Soud je však této věci vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v rozsudku čj. 7 Ads 72/2022–1 ze dne 13. 9. 2023. V souladu s ním doplnil krajský soud dokazování výše popsaným posudkem Posudkové komise MPSV, a to při jednání.
12. Po provedení tohoto důkazu soud zhodnotil, že posudek v rozporu se zákonem nevycházel ze skutkového stavu, který zde byl ke dni vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 5. 5. 2021. Posudek zohledňoval zdravotní stav žalobkyně k pozdějšímu datu, než ke kterému měl být přezkoumáván, tedy k datu vydání napadeného rozhodnutí. Naopak zde posudková komise opatřovala nové lékařské zprávy téměř ještě dalších půl roku a pouze na základě nich uznala žalobkyni invalidní v prvním stupni, nicméně právě až k datu 8. 11. 2021, tj. půl roku po datu, které mělo být zohledněno s tím, že se závěr posudku opírá především o zprávu, která popisuje zdravotní stav až k datu 8. 11. 2021 a právě pouze má podle posudku prokazovat invaliditu žalobce. Soud na základě toho shledal posudek nezákonným a vadným, neboť nevychází v rozporu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového stavu, který tu byl v době vydání žalobou napadeného správního rozhodnutí odvolacího rozhodnutí.
13. Tudíž ani po doplnění a provedení důkazu posudkem posudkové komise MPSV nebylo prokázáno, že by k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně byla invalidní, a na základě toho byla žaloba zamítnuta, neboť napadené rozhodnutí je věcně správné.
14. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich

náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 30. října 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně